

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-ארבעה אבות	מימרא									
רבי אלעזר ממשיה דרב:	כולה רבי טרפון היא, רישא בחצר המיוחדת לפירות לאחד מהן ולזה ולזה לשורים, דלגבי שן הוא לה חצר הניזק, ולגבי קרן הוא רשות הרבים.	◊						!			טז.
רב כהנא:	אמריתה לשמעטא קמיה דרב זביד מנהרדעא	◊						⚡			טז.
ואמר לי: [רב זביד מנהרדעא]	מי מצית מוקמת לה כולה כרבי טרפון?	◊						⚡			טז.
הקתני:	השן מועדת לאכול את הראוי לה	◊						⚡	■		טז.
	ראוי לה - אין, שאין ראוי לה לא,	◊						⚡	■		טז.
	ואי ר' טרפון	◊						⚡			טז.
האמר: [רבי טרפון]	משונה קרן בחצר הניזק - נזק שלם משלם	◊						⚡	■		טז.
	אלא לעולם רבנן היא, וחסורי מחסרא	◊						!			טז.
והכי קתני:	חמשה תמים הן, ואם הועדו חמשתן מועדין, ושן ורגל מועדין מתחילתן, והיכן העדתן? בחצר הניזק.	◊						!	■		טז.
מתקיף לה רבינא, הא קתני לקמן:	שור המזיק ברשות הניזק כיצד	◊						⚡	■		טז.
	אי אמרת בשלמא איירי בה, משום הכי קתני כיצד, אלא אי אמרת לא איירי בה, מאי כיצד?	◊						⚡			טז.
אלא אמר רבינא:	חסורי מחסרא	◊						!			טז.
והכי קתני:	חמשה תמים הן, ואם הועדו חמשתן מועדין, ושן ורגל מועדין מתחילתן, וזהו שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק - מחלוקת ר' טרפון ורבנן, ויש מועדים אחרים כיוצא באלו: הזאב, והארי, והדוב, והברדלס, והנמר, והנחש.	◊						!	■		טז.
תניא נמי הכי:	חמשה תמים הן, ואם הועדו חמשתן מועדין, ושן ורגל מועדין מתחילתן, וזהו שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק - מחלוקת רבי טרפון ורבנן, ויש מועדין אחרים כיוצא באלו: הזאב, והארי, הדוב, והנמר, והברדלס, והנחש.	◊							■		טז.
	איכא דרמו לה מירמא:	◊						⚡			טז.
תנן:	חמשה תמים וחמשה מועדים	◊						⚡	■		טז.
	ותו ליכא? והאיכא: הזאב, הארי, והדוב, והנמר, והברדלס, והנחש	◊						⚡			טז.
ומשני, אמר רבינא:	חסורי מחסרא והכי קתני: חמשה תמים הן, ואם הועדו חמשתן מועדין, ושן ורגל מועדין מתחילתן, וזהו שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק - מחלוקת רבי טרפון ורבנן, ויש מועדין אחרים כיוצא באלו: הזאב, והארי, הדוב, והנמר, והברדלס, והנחש.	◊						!			טז.
	ולא לרבוי.	◊									טז.
רבי אלעזר:	לא שנו אלא פכין גדולים, אבל פכין קטנים אורחיה הוא.	◊									טז.
	לימא מסייע ליה:	◊									טז.
[תניא]	הבהמה מועדת להלך כדרכה ולשבר ולמעך את האדם ואת הבהמה ואת הכלים	◊									טז.
	דלמא מן הצד.	◊						⚡			טז.
איכא דאמרי: א"ר אלעזר:	לא תימא: פכין גדולים הוא דלאו אורחיה, אבל פכין קטנים אורחיה הוא, אלא אפילו פכין קטנים נמי לאו אורחיה הוא.	◊									טז.
מיתיבי:	ולמעך את האדם ואת הבהמה ואת הכלים	◊						⚡	■		טז.
רבי אלעזר:	דלמא מן הצד.	◊						!			טז.
איכא דרמי לה מירמא		◊						⚡			טז.
תנן:	ולא לרבוי	◊						⚡	■		טז.
והתניא:	ולמעך את האדם ואת הבהמה ואת הכלים	◊						⚡	■		טז.
רבי אלעזר:	לא קשיא: כאן בפכין גדולים, כאן בפכין קטנים.	◊						!			טז.
	הזאב והארי וכלי.	◊									טז.
	מאי ברדלס?	◊									טז.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מאן דאמר	בבא קמא-ארבעה אבות
מקרא-key:	מקרא-key:											מימרא	
טז.	טז.	◊	!									רב יהודה:	נפרזא.
טז.	טז.			^								מאי נפרזא?	
טז.	טז.	◊		!								רב יוסף:	אפא.
טז.	טז.	◊		⚡								מיתיבי, רבי מאיר:	אף הצבוע
טז.	טז.	◊		⚡								רבי אלעזר:	אף הנחש
טז.	טז.	◊		⚡								ואמר רב יוסף:	צבוע זו אפא
טז.	טז.	◊		!								לא קשיא: כאן בצבוע זכר, כאן בצבוע נקיבה	
טז.	טז.	◊		!								דתניא:	צבוע זכר לאחר שבע שנים נעשה עטלף, עטלף לאחר שבע שנים נעשה ערפד, ערפד לאחר ז' שנים נעשה קימוש, קימוש לאחר שבע שנים נעשה חוח, חוח לאחר שבע שנים נעשה שד
טז.	טז.	◊		!									שדרו של אדם לאחר שבע שנים נעשה נחש והני מילי דלא כרע במודים.
טז.	טז.	<										אמר מר, ר"מ:	אף הצבוע
טז:	טז:	<										רבי אלעזר:	אף הנחש.
טז:	טז:	◊		⚡								והא אנן תנן, ר' אלעזר:	בזמן שהן בני תרבות אינן מועדים, והנחש מועד לעולם
טז:	טז:	◊		!								[ר'אלעזר]	תני: נחש.
טז:	טז:	◊										שמואל:	ארי ברה"ר, דרס ואכל - פטור, טרף ואכל - חייב דרס ואכל - פטור, כיון דאורחיה למידרס הוא ליה כמו שאכלה פירות וירקות, דהוה ליה שן ברשות הרבים ופטור, טרף - לאו אורחיה הוא.
טז:	טז:	◊		⚡									למימרא, דטריפה לאו אורחיה הוא, והכתיב: (נחום ב') אריה טורף בדי גורותין
טז:	טז:			!									בשביל גורותיו.
טז:	טז:	◊		⚡									ומחנק ללבאותין
טז:	טז:			!									בשביל לבאותיו.
טז:	טז:	◊		⚡									וימלא טרף חורין
טז:	טז:			!									בשביל חוריו.
טז:	טז:	◊		⚡									ומענותיו טריפה
טז:	טז:	◊		!									בשביל מענותיו.
טז:	טז:	◊		⚡								והתניא:	וכן היה שנכנסה לחצר הניזק, טרפה בהמה ואכלה בשר - משלם נזק שלם
טז:	טז:	◊		!									הכא במאי עסקינן - שטרפה להניח.
טז:	טז:			⚡									הא אכלה קתני
טז:	טז:	◊		!									בשנמלכה ואכלה.
טז:	טז:	◊		⚡									מנא ידעינן? ועוד, דשמואל נמי דלמא הכי הוא
טז:	טז:	◊		!								רב נחמן בר יצחק:	לצדדין קתני: שטרפה להניח, או דרסה ואכלה - משלמת נזק שלם.
טז:	טז:	◊		!								רבינא:	כי קאמר שמואל - בארי תרבות, ואליבא דרבי אלעזר, דאמר לאו אורחיה.
טז:	טז:			⚡									אי הכי, אפ"ל דרסה נמי ליחייב
טז:	טז:	◊		!									אלא, דרבינא לאו אשמואל אתמר אלא אמתניא:
טז:	טז:	◊		!								[רבינא]	כי תני מתניא - בארי תרבות, ואליבא דר' אלעזר, דאמר לאו אורחיה.
טז:	טז:	◊		⚡									א"ה, ח"נ בעי לשלומי
טז:	טז:	◊		!									דאייעד.
טז:	טז:	◊		⚡									א"ה, מאי האי דקתני לה גבי תולדה דשן? גבי תולדה דקרן בעי למיתנייה

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-ארבעה אבות										
מאי דאמר	מימרא										
קשיא.		■								◇	טז:
מה בין תם למועד? אלא שהתם - משלם חצי נזק מגופו, ומועד - משלם נזק שלם מן העלייה.										■	טז:
גמ'. מאי עלייה?										^	טז:
במעולה שבנכסיו וכן הוא אומר: (דברי הימים ב' ל"ב) וישכב חזקיהו עם אבותיו ויקברוהו במעלה קברי בני דוד	רבי אלעזר:									!	טז:
במעלה - אצל מעולים שבמשפחה, ומאן ניהול? דוד ושלמה.	ואמר ר' אלעזר:									■	טז:
(דברי הימים ב' ט"ז) ויקברוהו בקברותיו אשר כרה לו בעיר דוד וישכיבוהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים										■	טז:
מאי בשמים וזנים?										^	טז:
זיני זיני	רבי אלעזר:									!	טז:
בשמים שכל המריח בהן בא לידי זימה.	ר' שמואל בר נחמני:									!	טז:
(ירמיהו יח) כי כרו שוחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי - רבי אלעזר אמר: שחשדוהו מזונה	רבי אלעזר:									◆ ■	טז:
שחשדוהו מאשת איש.	ר' שמואל בר נחמני:									◆ ■	טז:
בשלמא למ"ד שחשדוהו מזונה, היינו דכתיב: (משלי כ"ג) כי שוחה עמוקה זונה, אלא למ"ד שחשדוהו מאשת איש, מאי שוחה?										ז	טז:
אטו אשת איש מי נפקא מכלל זונה?										!	טז:
בשלמא למ"ד שחשדוהו מאשת איש, היינו דכתיב: (ירמיהו יח) ואתה ה' ידעת את כל עצתם עלי למות, אלא למאן דאמר שחשדוהו מזונה, מאי למות?										ז	טז:
שהשליכוהו לבאר טיט.										!	טז:
מאי דכתיב: (ירמיהו ה') יהיו מוכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם? אמר ירמיה לפני הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם, אפילו בשעה שעושין צדקה, הכשילם בבני אדם שאינן מהוגנים, כדי שלא יקבלו עליהן שכר.	דרש רבא:									■	טז:
(דברי הימים ב' ל"ב) וכבוד עשו לו במותו - מלמד, שהושיבו ישיבה על קברו.										■	טז:
פליגי בה ר' נתן ורבנן:										■	טז:
שלשה	חד אמר: [ר' נתן/רבנן]									◆ ■	טז: